

**Sang**  
**om**  
**Dampskibet "Aslak's" sørgelige Forlis**  
**hvorved 14 Mennesker, deraf 9 her fra Byen,**  
**fandt sin Grav i Bølgerne.**

**(Af F. N.)**

**(Eftertryk forbydes)**

**(Pris 10 Øre)**

**Trondhjem**  
**A/S Adresseavisens Bogtrykkeri.**  
**1908.**

**Tone: "Evening Star" betyder Nattens Stjerne.**

Ak, hvor ofte Dødens Klokke ringer  
Over dem, som farer om paa Hav!  
Hjemmet tidt faar Bud paa Stormens Vinger  
Dine Kjære brat er gaa't i Grav!

Over Havet "Aslak" Kursen tager  
Hjem mod gamle Norges lune Kyst,  
Lidet anende, at Døden drager  
I dets Spor til sidste Alvorsdyst.

Skibet pløier Sjøens vilde Bølger,  
Nærmende sig Hjemmets kjendte Strand;  
Stormens Ligsang overalt dem følger  
Truende med Død og Undergang.

Tungt i Nattens Mørke Skibet driver  
Gjennem Bølgehavets Braat og Brand:  
Haabets Stjerne endnu Mod dem giver  
Om at naa sit Maal, det kjære Land.

Kommen under Norges kjendte Strande  
Søger Skibet ind at naa en Havn:  
Stormen øger, og de dybe Vande  
Tager Skibet i sin kolde Favn.

Alle synker, træt av Sorgen, Nøden,  
Der, hvor ingen Kranse lægges paa:  
Der, hvor ingen kjærlig Ven i Døden  
Omkring Leiet trøstende kan staa.

En blev skyllet ind af Bølgedraget,  
I sin Død han kunde bringe Bud  
Om at "Aslak" var af Havet taget,  
Alle Mænd var bleven Sjøens Brud!

Sjømænds Lod ustadig er i Verden  
Lig det Hav, som kruser Skibets Stavn;  
Storm og Stille veksler om paa Færden,  
Hjemmet blir for mange Sjøens Favn.

Havet skal engang afgi' de Døde,  
Naar Basunen lyder i Hans Navn:  
I den fagre Paaske-Morgenrøde,  
Vil Han sine bringe vel i Havn!